

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Quaestio 112. De confiscatione bonorum clericorum, haereticorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

Sed mihi hoc amplius obseruandum videtur, si a principio ignorans contraxit, quamuis postea maritus hereticus fuisse obligat, dorem non amittet, nisi & ipsa peccato eius deinceps consentiat: nam tunc eodem amittet, quoniam paria videntur a principio vel ex post facto delicto consentire: vbi que enim peccatum adest, & eadem pena ratio, quare idem ius statuetur. l. illud. ff. ad legem Aquiliam.

Plus tãto dubitationis habet: An si vxor maritum hereticum, nouit, postquã cum eo contraxit, dorem amittat, si nõ reueler iudicibus fidei; & qui tenent hereticos inãfistitẽ esse reuelandos, fortassis diceret in penã omiãa reuelationis priuilegium recipere rãde doris amitti, sed verius est non amittere. Primum, quia ex omiãa reuelatione nõ contrahitur heresis, sed heresis suspicio: pena autẽ amittende doris nõ videtur infligi ob solã quamcunque heresis suspensionem, sed ob heresim formãlẽ: & hoc est benignius; & ita accipio textũ in dicto c. decreuit. de heret. lib. 6. punietur ergo mitiori pena extraordinẽ: interdũ verõ excusari poterit ob causas; quas tãli supra parte 2. super q. 53. §. at non videtur.

Huc spectat quã tradit Matthaus de Afflictis in consli. regni Sicilia lib. 2. Rubrica 8. de vxorib. fori iudic. quẽ sequitur Gigas tract. de crimine lesa maiest. lib. 3. tit. de penis, quas incurrun filij. q. 19. num. 2. quõd si non denuntiat maritum suum rebellem Regi, excusatur propter arctissimã conuinctionem, quã est inter virum & vxorem.

Num autem si vxor catholica receperit maritum hereticum, incidat in penas receptatorum, quãstionum est: & Albericus tract. de statutis, par. 4. q. 7. non teneri pena receptatorum asserit, & ita quandoque iudicatum commemorat, per textum in l. 1. c. de repud. ibi: non mutet uxoris affectionẽ: quia potius id amore viri & affectu maritali, quã affectu criminis facere videtur. & hanc sententiam sequitur Gigas tract. de crimine lesa maiestatis lib. 3. tit. de penis, quas filij incurrun. q. 20. nu. 2. neq; ab hac sententia puto recedendum, vt dixi supra.

Sed in viã reuertor, cum vxor dote non amittat ob heresim mariti (quod iustum est & rationi cõsonum, quia delicta suos debet tenere auctores. l. sanctimus. c. de penis.) si bona mariti a fisco sine occupata, mulier dorem suam ab eo repetere poterit. l. 1. cum ibi notatis. c. de repud. tradit Baptista a sancto Blasio in tract. de priuileg. dotalibus in priuilegio 146. sequitur Campegius tract. de dote 3. par. q. 23. & Hyerony. Gigas tract. de crimi. lesa maiestatis lib. 3. tit. de penis, quas filij incurrun. q. 18. nu. 6.

Cum vero dicimus, dotẽ esse catholicã vxori a fisco restituendã, eam intelligimus, quã vere maritus hereticus ab vxore habuit, nõ illã quam in dotalibus instrumentis maritus se habuisse cõstitetur. l. 1. c. de dote cau. non numerata. l. si quis post hac. c. de bonis proscript. glossã & Doctores communiter in l. assiduis. c. qui potior. in pig. habeantur.

Non ergo sufficit vxori ad repetendã dotẽ a fisco, producere dotal instrumentum, nisi amplius per testes, vel fidẽ tabellionis, vel aliter numerationem doris viro factã legitime probauerit, vt efficaciter docuit Gabriel. Quemada in cõpendio questionum

A de bonis confiscatis. q. 4. quod apertissimẽ probat textus in dicta l. si quis post hac. c. de bonis. proscripto. ibi: Dos etiam, non quã aliquoties inuenter, dotalium instrumentorum tenore conscribitur, sed quam se corporaliter tradidisse docuerit, re-presentetur. hæc ibi.

Ad hæc restituenda sunt vxori bona parapherna, & alia eiusdem propria, quocunque titulo que sita: itẽ ea, quã ab innoxio adhuc viro titulo donationis ante nuptias accepit, aut alijs quibusdã modis, quos explicat textus in dicta l. si quis post hac. c. de bonis proscripto. in hæc verba: Ea etiam quã ab innoxio adhuc marito ante nuptias titulo donationis accepit, uel durante matrimonio largitione viri ad eam ante proscruptionem peruenerint, apud eam firmiter permaneant. hæc tẽnus ibi.

Huc spectat textus in l. si ego. §. dotis. ff. de iure dot. & in l. 2. c. ne vxor pro marito.

His verbis comprehendas arrhas, & alia munuscula, quã ab sponso data sunt sponse osculis interuenientibus, cum primum copularentur: hæc enim non confiscantur, quia pudicitie præmio cedunt: hæc ergo a fisco repetenda erunt.

Neque propter heresim mariti perdit vxor, que dono accipit a consanguineis eiusdem mariti, nisi nominatim ab eo, qui donauit vxori, dictum sit vt marito acquirantur, vt optime scripsit Palacius Rubius in rub. de donatio. inter virũ & vxorem. §. 45. quem sequitur Simancas de catho. instit. tit. 9. num. 76. quod & mihi magnopere probatur: quia hoc casu contemplatione vxoris, non inuitã viri facte videtur huiusmodi donationes, quod tũc maxime verum erit, curres dono datã eius sunt natura, vt potius vxori, quã viro competant.

Illã mihi postrema difficultas hic est diluenda: An id quod matrimonio constante acquisitum est, debeat fisco adiudicari, cum maritus committit crimen heresis; an uero & sua lucri pars vna cõ dote vxori sit restituenda: & omiãis multis, verior sententiã & mitior est (ã qua non recedorem si iudex in tali lite futurus essem) suam partem lucri cum dote vxori restituendam esse. Primum hoc benignitas suadet & æquitas. deinde non est rationi consonum, vt bona lucrata ex parte vxoris non committentis delictũ fisco cedant. l. ob maritorũ. c. ne vxor pro marito. Postremo hoc communi vero recipiunt viri insignes. Palacius Rubius in rubr. de donatio. inter virum & vxor. Gabriel Quemada in cõpendio questionum de bonis & confiscatis. q. 6. quos sequitur Simancas de catho. instit. tit. 9. nu. 71. ægre huc spectantia ab alijs sint petenda: nobis magis necessaria frequentiora retulisse sit satis.

Q V A E S T I O CXII. De confiscatione bonorum clericorum hereticorum.

Entesima duodecima questio est: Vtrum bona hereticorum clericorum impœnitentium, uel relapsorum, sint ipso facto, cum tales relinquuntur bra-

Qualia bona cũ dote vxor recuperet marito damnato.

Quã accepit vxor a cõsanguineis mariti heretici nõ perdit ob illius heresim.

Acquisitum cõstante matrimonio, an fisco adiudicetur, uel g. d. vxori detur.

chio seculari, ecclesijs unde illa habuerunt, seu A
episcopo confiscata.

Respondemus, quod bona laicorum confiscantur dominis temporalibus, & si sunt domini temporalibus prelati, eis applicantur; si seculares, secularibus dominis confiscantur, non per ecclesiam, sed per curiam secularem, ut in c. Vergentis. de heret.

Bona vero clericorum applicantur ecclesijs, à quibus stipendia habuerunt, ut patet in cap. Excommunicamus itaque, in prin. ubi dicitur sic: Dana-ti vero presentibus secularibus potestati bus, aut eorū balliuis relinquatur animaduersione debita puniendi, clericis prius à suis ordinibus degradatis: ita & bona huiusmodi damnatorum, si laici fuerint, confiscentur; si uero clerici, applicentur ecclesijs, à quibus stipendia receperunt.

Relat. supra pag. 101.

Supra pag. 113.

Est tamen considerandū, quod de huiusmodi materia habetur in c. Nolentes, de heret. in Cle. ubi dicitur de Inquisitoribus sic: Nec scienter attemptent, ecclesiarum bona ob clericorum delictū prædicti occasione officij fisco etiam Ecclesiæ applicate, Quod si fecerint in his, uel eorum altero fecerint, excommunicationis sententiæ eos subiace-re decernimus ipso facto.

COMMENT. CLXI.

EX tota serie huius questionis non obscure col-
liguntur tria axiomata.

Sūma totius
questionis.

Primum est. Bona laicorum hereticorum applicantur dominis temporalibus, siue tales domini sint seculares, siue sint prelati, quos contingat habere iurisdictionem temporalem.

Alterum est. Bona hereticorum clericorum applicantur ecclesijs, a quibus habuerunt stipendia.

Postremum est. Bona ecclesiarum, quæ à clericis hereticis possidentur, ob delicta clericorum non esse applicanda etiam fisco Ecclesiæ.

De prima assertionem nihil nunc est à nobis dicendum, cum in præcedentibus satis abunde docuerimus, Emericum vetera iura seculorum ubique sentire, bona laicorum hereticorum & confiscari per principes laicos & occupari, cum tamen hodie res aliter habeat.

Bona clericorum hereticorum cui applicanda.

Alterum ergo axioma nunc est in primis declarandum, in quo Emericus apertissime sentire videtur, bona clerici heretici, quæ ex Ecclesia vel respectu eius acquisiuit, confiscari non posse, nec a quoquam iudice occupari; sed illi Ecclesiæ, cuius contemplatione ea habuit, esse applicanda.

Hæc uero Emerici sententia apertè iure nititur, in c. Excommunicamus 1. § 1. de heret. quo textu videtur hic auctor. tenet glossa ibidem verbo stipendia. Collectarius & alij. Ancharanus in c. cum seculum leges. de heret. lib. 6. & Conradus Brunus lib. 5. de heret. c. 6. Felynus in cap. Vergentis. de heret. Cardinalis in Clemen. 2. de heret. q. 6. versi. Inquisitoribus. Repertorium Inquisitorum verbo, confiscatio §. bona clericorum. Bernard. Diaz in præf. erimi. Can. c. 106. & alij quos prudens omitto.

Tria bonorum genera possidentur à clericis.

Quod autem plenius & apertius hæc percipiatur, obseruandum hoc mihi in primis videtur, à clericis tria potissimum genera bonorum posse possideri. Quædam, quæ sunt ipsius Ecclesiæ, ut possessiones, do-

mus, prædicia, & similia, super quibus sæpe clerici habent fundatos fructus & redditus, quos percipiunt, & de quibus aluntur, & in his nulla dubitatio est, quod confiscari nequeant propter ipsorum delicta, sed ecclesijs ipsis quarum erant, penitus relinquuntur ac de his bonis videtur loqui textus in Clement. nolentes. de heret. quo videtur in hac questione Emericus in tertio axioma, quia delictum ministrorum non debet ecclesiæ præiudicare: neque æquum est ut eius bona minuantur propter eorum facinora, ut ait Repertorium Inquisitorum verbo, confiscatio. §. an bona. i. c. m. Simancas de catho. instit. tit. 9. num. 88. & copiose Sotus lib. 10. de iust. & iure. q. 4. artic. 3.

Alia sunt bona, quæ ipsi clerici possident & percipiunt ex bonis & beneficijs ecclesiæ, ut sunt fructus & redditus ecclesiasticorum beneficiorum: & in his consistit tota difficultas, an propter heresim ipsorum confiscari queant, quia tamen in hac re obscurissime loquuntur nostri, rursus distinguere oportet, an clerici possideant beneficia curam animarum habentia, quales sunt episcopi, et alij rectores inferiores; an uero simpliciter sint beneficiati.

Si curam animarum habeant, cum non omnes fructus perceptos faciant suos, consequitur ut confiscari nequeant, sed vel ad Ecclesiam illam, à qua eos perceperunt, vel ad Cameram Apostolicam spectabunt, nam cum huiusmodi fructus ratione administrationis, & cura animarum sint in usus pauperum & in cultum diuinum, & in necessitates ministrorum eius ecclesiæ cui seruiunt expendendi, nullum super his dominum habent, ut tradit beatus Thomas 2. 2. quæst. 185. artic. 7. & late Sotus lib. 10. de iustitia & iure. q. 4. artic. 3. quos sequitur Couarruias in c. cum in officijs. de testam.

Dixi, cum non omnes fructus perceptos faciant suos: quoniam in illa fructuum portione, quæ per canones episcopis, & alijs animarum rectoribus est deputata ad suam & suorum sustentationem cap. de redditibus. 12. quæstio. 2. cum verum dominium videantur habere, ut videntur indicare Thomas & Sotus proxime citatis locis, videtur fieri posse confiscatio, ut latius ex sequentibus apparebit; quoniam de hac portione idem videtur indicandum, quod de fructibus perceptis à simpliciter beneficiatis mox dicemus.

Quod si clerici, qui fructus & redditus ecclesiasticorum beneficiorum percipiunt, simpliciter beneficiati sint: tunc si verum dominium eorum nãscantur, ut vult Ioannes Maior lib. 4. sentent. distinct. 24. quæst. 20. & Gabriel distinct. 15. quæstio. 8. & Syluester in Summa verbo, clericus 4. & Cornes consilio 314. lib. 3. Couarruias in dicto cap. cum in officijs. de testam. Ludouicus Bologninus in additione ad consilium Ioannis de Anania 87. incipi. Circa dubium. & Sotus lib. 10. de iust. & iure. quæstio. 4. artic. 3. & alij, sane si quid ex his acquirant clerici, & labantur in heresim, poterunt non ecclesijs a quibus stipendia habuerunt, sed sacro inquisitionis officio per Inquisitores confiscari, & applicari, ita Simancas de catho. instit. tit. 9. nu. 90. ubi adducit in hac sententiam multos ex auctoribus præcitatis.

Idem

Idem iudicium est in bonis acquisitis ex quotidiana distributionibus ecclesiasticis beneficij, si earum rerum dominium acquisitum censi debet haberi beneficium, & eas percipienti: quod videtur posse colligi non obscure ex textu in cap. unico. de cleri. non residen. lib. 6. vbi Dominicus sequitur Barbatia in cap. fin. de peculio cleri. Decius consi. 280. Parisius cõst. 33. incipien. In Ecclesia. volum. 4. Sotus lib. 10. de iusti. & iure quæst. 4. art. 3. concl. 3. Covarruias in dicto c. cum in officijs. de testamen. nu. 4. constat enim has distributiones à canonibus ecclesiæ ministris concedi ob illum ministerium, quod altari, aut diuino cultui impendunt.

Quemadmodum ergo in his bonis clericorum acquisitis ex redditibus, fructibus, & quotidianis distributionibus, si verum eorum dominium habent, succederent illi, quos ipsi heredes sibi legitime instituisent, aut in eisdem intestati decedentes de recepta provincia cõsuetudine successores haberent, parentes, fratres, ceterosque cognatos, (talem enim consuetudinem valere multi viri doctissimi testantur, quos refert Covarruias in dicto c. cum in officijs. de testamen. nu. 9.) eodem modo si committant crimẽ heresis, videtur illis posse succedere officium Inquisitionis, cui inquisitores huiusmodi bona confiscabunt.

Verum, quoniam nondum mihi constat, an plene sit derogatum vbiq; dispositioni textus in dicto c. excommunicamus 1. §. 1. quo vtitur in hac quæstione auctor, quo cauetur vt bona clericorum damnatorum de heresi applicentur ecclesiis, a quibus stipendia habuerunt; ideo non auderem facile in contrarium proferre sententiam: sed crederem in hoc standum esse prouinciarum consuetudini, aut in nostro casu consulendum supremum Senatũ sanctæ & vniuersalis Inquisitionis Romanæ.

Ex prædictis tamen hoc consequi videtur, vt clericis redeuntibus, quamuis non habeant patrimonium, dummodo habeant fructus beneficiorum, possint imponi penitentia pecuniaria, si in fructibus beneficiorum habeant dominium, quamuis Repertorium Inquisitorum veybo, clericis. §. an clericis. contrarium velit. & dixi plenius supra in hac 3. parte super quæst. 103. §. de clericis.

Postremo, quædã sunt clericorum bona, quæ non habuerunt ab ecclesia prædictis modis sed a partibus, amicis, consanguineis, uel etiã ex propria industria compararunt, vt ex aliquo honesto exercitio, seu officio, vt verbi gratia, ingenuas artes proficendo: & in his minor est dubitatio constare enim ob heresim eorum confiscari posse. Oldradus consi. 17. incipiente: Thema tale est. Paulus Castrensis consi. 154. Guilielmus Benedictus in reperitio. cap. Raynutius. de testamen. verbo, & uxorem. nume. 140. Covarruias lib. 2. varia. resolutio. cap. 9. num. 12. Repertorium Inquisitorum verbo, confiscatio. §. bona clericorum. & alij quos refert & sequitur Simancas de cathol. institut. titu. 9. nu. 92. nemo enim dubitat, eos in his verum dominium habere, sunt namque eorum propria bona, vt ait B. Thomas 2. 2. quæst. 185. artic. 7.

Quod si clericus bona feudalia habeat, ea nõ cõfiscantur, sed ad directos dominos reuertitur, sicuti

A alibi plenius scripsimus. & tradunt Hostiensis in c. excommunicamus. de heresi. §. monentur. & Speculator titu. de feudis. versicu. quadragesimo quaritur. nu. 62. disputat laze Albericus in libro de statutis 3. parte quæstio. 7. & Hieronymus Gigas tracta. de crimine lese maiestatis lib. 2. titu. de panis committentium crimen lese maiestati, quæst. 5. ubi aduersas de hac quæstione opiniones eleganter conciliat.

Mibi quandoque nõ displicebat sententia eorũ qui dicunt, quod quamuis bona feudalia non transeant in fiscum per generalem bonorum confiscationem, sed quod reuertantur, vel dominos proprios bonorum feudaliũ, vel transferantur in eos, qui iure feudi successuri forent, tamen viuente ipso condemnato, qui feudum tenebat, fiscus succederet in feudum quod vsufructum; eo vero mortuo in feudo succedent qui iure succedere possunt. And. de Ifernai in c. 1. §. præterea titu. quæ sit prima causa beneficij amittendi. & §. denique. eodem titu. quem refert & sequitur Gigas tracta. de crimine lese maiestatis lib. 2. titu. de panis comm. crim. lese maiestatis, quæst. 5. nu. 4. & 7. & hoc intelligo in feudis possessis tam a laicis, quàm a clericis damnatis de heresi. Sed in contrarium facit, quia cum hoc casu feudum aperiri dicatur, pleno iure videtur ad priorem seu directum dominum pertinere.

Id ipsum quod de bonis feudaliibus proxime dixi, locum habere existimo in bonis restitutioni subiectis: ea enim non publicentur ob heresim possidentium, sed ei restituenda sunt, cui post aliquod tempus relinquenda, seu restituenda erant. Gabriel Quemada, in compendio quæstionum de bonis confiscatis. quæstio. 17. & Simanca de cathol. institutio. titu. 9. nume. 93.

Num autem viuente damnato in his etiam bonis fiscus habeat vsufructum, disputat præcitato loco Quemada: & Alexander consilio 23. incipiente: Opportune consideratis, vbi concludit statim substitutum admitti, non expectata morte naturali eius qui damnatus fuit de heresi. vide l. Statius Florus. §. Cornelio Falci. ff. de iure fisci. vbi Doctores hoc communiter adnotare solent. sed de his omnibus plenissime disseruit Ludouicus Molina Iureconsultus Hispanus lib. 4. cap. 11. de Hispanorum primogenijs.

De bonis emphyteuticarijs quid sit sentiendum tradit Bernardinus Diaz in pract. crimi. cano. cap. 106. & copiose Hieronymus Gigas tracta. de crimine lese maiestatis lib. 2. titu. de panis committentium crimen lese maiestatis, quæst. 6. copiose Oldradus consil. 17. incipiente: Thema tale est. Zabarella in Clement. 2. de her. §. Inquisitoribus. quæstio. 7. Ancharanus in c. cum secundum leges. de hereti. libro 6. Ioannes Andreas in additio. ad Specular. titu. de feudis, Alexander in l. si finita. ff. de damno infecto. & alijs multis locis, quibus adde Gabrielem à Quemada in compendio quæstionum in materia fiscali, quæstio. 11. & 12.

De iure patronatus ecclesiastico similiter quæstus est, an bonis heretici publicatis, ad fiscum pertineat. de quo articulo vide Ioannem de Imola in Clement. pastoralis. de senten. & re iudic. Zabarellam

An fiscus succedat in feudum damnati quoad vsufructum, damnato viuente.

Idẽ locũ habet in bonis restitutioni subiectis & vinculis.

De bonis emphyteuticarijs quid sentiendum.

Nota Ecclesie... non censetur... Bonis clericorum... in officijs... de testamen... nu. 9... Repertorium Inquisitorum... de cathol. institut... titu. 9... nu. 92... B. Thomas 2. 2. quæst. 185. artic. 7.

in Clemen. 2. de iure patronat. §. 1. q. 8. Archidiacono A
num in cap. filijs. 16. quast. 7. & alios multis locis,
quibus adde Simancam de catho. institut. tit. 9. nu.
95. & sequ. & Lambertinum tract. de iure patro-
natus lib. 3. quast. 8. principali, ubi per multos arti-
culos rem hanc prosequitur.

DE POENIS HAERETICO-
rum, credentium, receptatorum,
fautorum, & defensorum.

QVAESTIO CXIII.

De priuatione dignitatum, honorū,
beneficiorum ecclesiasticorum,
& publicorum officiorum,
quae propter haeresim
infligitur.

Entesima tertiadecima quaestio est. V-
trum inquisitor cum Episcopo, uel eius
Vicario possit priuare, seu priuatos, nun-
tiare haereticos, credentes, receptatores, fautores,
& defensores eorum ac illorum filios & nepotes,
dignitatus, personatus, & omnibus honoribus
& beneficijs ecclesiasticis, & officijs publicis
quibuscunque?

Respondemus quod sic iuxta c. Vt commissi .
§. priuandi. de haeret. lib. 6. ubi sic dicitur: Priuan-
di praeterea uel priuatos nunciandi dignitatibus,
ac alijs beneficijs ecclesiasticis de defensorum,
uel eis absentibus uicariorum suorum consilio &
officijs publicis, ac honoribus quibuscunque, eos-
dem haereticos credentes, receptatores, & defen-
sores ipsorum, eorumque filios, & nepotes, plenam
concedimus facultatem. Sunt autē diocesani
in priuando tales, uel nuntiando priuatos bene-
ficijs & huiusmodi, requirendi: nisi forte consta-
ret legitime, quod iidem scienter huiusmodi per-
sonis, eadem beneficia contulissent: tunc enim
eos in his requirendos non esse censemus, sed po-
tius à suo iudice puniendos.

Eadem uerba habentur in litteris Apostolicis,
Clementis, Alexandri, & Urbani iij. Præcunctis,
§. priuandi praeterea.

Considerandum uero, quod haec intelliguntur
de praedictis, si impenitentes extiterint, non autem
si poenitentes, ut patet c. Statutum felicis, de haeret.
lib. 6. & patebit statim. q. 115.

COMMENT. CLXII.

Absoluta una poena, quae ob crimen haeresis in-
fligitur, uidelicet confiscatio honorum: nunc
alteram aggreditur, quae est priuatio dignitatum,
officiorum publicorum, & ecclesiasticorum benefi-
ciorum, quam incurrunt non modo haeretici, sed
etiam filij eorum.

Ex hac autem questione tres potissimum colli-
guntur assertiones.

Prima est. Inquisitor cum Episcopo, uel eius Vi-
cario priuare debet, seu priuatos denunciare bene-
ficijs ecclesiasticis & dignitatibus haereticos & eo-
rum fautores, defensores, receptatores & eorum fi-
lios: item beneficijs publicis.

Altera est: Tunc uero ad hanc poenam infligen-
dam seu potius declarandam non vacatur Episco-
pi, quando ipsi malo animo talibus beneficia eccle-
siastica contulerunt; nam Episcopi ob id delictum
puniendi sunt à suis iudicibus.

Tertia et ultima assertio est: Haec poena priuatio-
nis non habet locum in poenitentibus & conuersis.

Circa primam assertionem notandum est id quod
breuiter docuimus supra in hoc 3. parte commenta-
rio 8. nu. 54. §. idcirco nos, uidelicet, quod cum ha-
eretici, fautores, & ceteri huiusmodi priuandi sunt
beneficijs ecclesiasticis, consilium Episcopi requi-
rere debet Inquisitor, quamuis non teneatur expe-
ctare consensum, ut uidetur posse deduci ex textu
in c. ut commissi de haeret. libro. 6. at secus est cum
priuandi sunt officijs secularibus; quia tunc solus
Inquisitor id facere potest. ita glossa in dicto c. ut
commissi, deberet lib. 6. in uerbo, honoribus, ratio-
nem diuersitatis pulchre ostendit praedicta glossa in
dicto c. ut commissi uerbo, honoribus, adde Lambertinum
de iure patronatus lib. 2. par. prima arti. 6.
noua quaestio principalis.

Quamquam autem hac summo iure uera sint,
possintque abique illo uel iuris uel Episcopi priuati-
o exerceri ab Inquisitoribus; tutius tamen est
& decentius, ut etiam in priuatione secularium
officiorum & dignitatum Episcopi consensus adhi-
beatur, iuxta ea quae tradidimus supra in hac 3. p.
super q. 48. & series contextus in dicto cap. ut com-
missi, satis indicare uidentur in priuatione uicarij
quae, Episcopi consensum esse adhibendum: & haec
sententia securior est, quam etiam non obscure
sequi uidetur hoc loco Emericus, ut constat ex ini-
tio quaestiois, & ex modo quo eam proponit.

Et quamuis uerum sit ex dispositione c. ut com-
missi, de haeret. lib. 6. solum Inquisitorem posse pri-
uare haereticos officijs publicis sine secularibus, at
hodie per clemen. 1. de haeret. §. propter quod, dicen-
dum uidetur id per se solum non posse facere, &
huius sententiae esse uidentur Ioannes And. Geminianus,
& Francus, in praedicto c. ut commissi, ad-
dunt de hac re hodie dicendum esse iuxta notata in
Clemen. 1. de haer. quasi uelint nunc non posse solum
Inquisitorem priuare officijs secularibus per illa
uerba dictae Clement. Aut ad sententiam procedere
contra eos Episcopus sine Inquisitore, aut In-
quisitor sine Episcopo diocesano, &c. non uale-
bit, quod ipsum annotat Bernardus Comensis in Lu-
cerna Inquisitorum uerbo, Inquisitor. §. 19.

Illam uero est huius loci non postponenda difficul-
tas: An haeretici, & credentes, fautores, defen-
sores, & receptatores sint suis beneficijs ipso iure
priuati, an potius debeant priuari per sententiam,
in hac controuersia tota obscuritas consistit in illis
uerbis textus in dicto c. ut commissi, uidelicet, Pri-
uandi praeterea, uel priuatos nuntiandi.

Ac